

Dosarul nr. 2rac-231/18

Prima instanță: Judecătoria Soroca (jud: Gh. Mîra)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: Iu. Grosu, A. Ciobanu, A. Corcenco)

ÎNCHEIERE

05 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Nordasig”, reprezentată de avocatul Pagoni Domnița,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Moldasig” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Nordasig” cu privire la încasarea datoriei, penalității și dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei din 18 ianuarie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Nordasig” și menținută hotărârea din 23 mai 2017 a Judecătoriei Soroca,

c o n s t a ț ă :

La 02 iunie 2015, Sa „Moldasig” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Nordasig” cu privire la încasarea datoriei, penalității și dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că la 31 ianuarie 2011 a încheiat cu agentul de asigurare SRL „Nordasig” contractul de broker nr. 4756, prin care pârâta a fost împuternicită să încheie din numele societății un șir de contracte de asigurare, în schimbul unui comision stabilit în contract. Astfel, a transmis SRL „Nordasig” polițe de asigurare spre realizare.

SA „Moldasig” a invocat că mijloacele financiare pe care le obținea pârâta în urma realizării polițelor de asigurare, urmau să fie depuse de către ultima pe conturile bancare ale companiei reclamante o dată pe lună în decurs de trei zile calendaristice ulterioare perioadei de gestiune (perioadă considerată de la data de 01 până la 10), în conformitate cu pct. 3.3.10 din contract.

Reclamanta a menționat că pe parcursul perioadei de conlucrare, SRL „Nordasig” nu și-a onorat pe deplin obligațiile asumate, acumulând o datorie în mărime de 289 909, 30 lei, potrivit actului de verificare pentru anul 2014. Totodată, pârâta urmează să achite pentru neîndeplinirea obligațiilor în termen o penalitate în mărime de 0,2 % pentru fiecare zi de întârziere, conform pct. 4.5 din contractul de broker nr. 4756, în sumă totală de 104 367,34 lei, calculată pentru 180 de zile de întârziere. De asemenea, agentul de

asigurare necesită să achite și dobânda de întâziere în sumă de 15 126,90 lei, conform art. 619 alin. (2) Cod civil.

SA „Moldasig” a susținut că la 24 februarie 2015, a expediat în adresa SRL „Nordasig” pretenția nr. 970, recepționată la 27 februarie 2015, prin care a solicitat achitarea datoriei, penalității și dobânzii de întâziere, însă nu a primit nici un răspuns.

Reclamanta a solicitat încasarea din contul SRL „Nordasig” a datoriei în sumă de 289 909,30 lei, penalității în sumă de 104 367,34 lei, dobânzii de întâziere – 15 126,90 lei și a cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei, SA „Moldasig” și-a concretizat pretențiile din acțiune, deoarece pârâta a achitat o parte din datorie, solicitând în final încasarea din contul SRL „Nordasig” a datoriei în sumă de 262 276,52 lei conform actului de verificare pentru perioada 01 ianuarie 2015 – 14 iunie 2016, penalității în sumă de 55 516,17 lei, dobânzii de întâziere în sumă 50 291,23 lei, calculată pentru perioada 01 ianuarie 2015 – 14 iunie 2016, precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 23 mai 2017 a Judecătorei Soroca, acțiunea a fost admisă parțial și s-a încasat din contul SRL „Nordasig” în beneficiul SA „Moldasig” datoria în sumă de 130 257,65 lei, penalitatea în sumă de 46 891,80 lei, dobânda de întâziere în sumă de 47 272,81 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 6732,66 lei, în total 231 154,92 lei.

Prin decizia din 18 ianuarie 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de SRL „Nordasig” și menținută hotărârea din 23 mai 2017 a Judecătorei Soroca.

Instanțele ierarhic inferioare au exclus suma de 132 018,87 lei din datoria solicitată de către SA „Moldasig”, deoarece potrivit actului de verificare din 31 decembrie 2012, semnat de către ambele părți, această sumă a fost achitată, în deosebire de actul de verificare pentru anul 2013, semnat doar de către directorul și contabilul-șef ai SA „Moldasig”, în care datoria în sumă de 132 018,87 lei apare ca fiind nestinsă.

Totodată, instanțele de judecată au considerat că este neîntemeiat argumentul pârâtei SRL „Nordasig” precum că nu are careva datorii față de SA „Moldasig”, deoarece în acest sens nu au fost prezentate probe veridice și concludente. Mai mult ca atât, instanța de apel, pe parcursul dezbaterilor judiciare, a propus părților efectuarea auditului sau verificarea repetată a sumelor, însă acestea au refuzat.

La data de 25 aprilie 2018, SRL „Nordasig”, reprezentată de avocatul Pagoni Domnița, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 18 ianuarie 2018 a Curții de Apel Bălți și a hotărârii din 23 mai 2017 a Judecătorei Soroca, cu restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

În susținerea recursului, recurenta a invocat că instanțele ierarhic inferioare, contrar prevederilor art. 67 alin. (3) Cod de procedură civilă, nu au atras în proces în calitate de intervenient accesoriu SRL „Volftrans”, fiind soluționată problema drepturilor unor persoane neantrenate în proces. La caz, între SA „Moldasig”, SRL „Volftrans” și SRL „Nordasig” au fost încheiate contracte de cesiune de creanță, potrivit cărora SRL „Volftrans”, în calitate de cedent a transmis dreptul de creanță pe care l-a avut față de SA „Moldasig” către SRL „Nordasig” în calitate de cesionar și anume, datoria în sumă de 132 018,87 lei. Ulterior, în urma verificărilor reciproce între societăți, s-a constatat că SA „Moldasig” avea datorii față de SRL „Volftrans” în mărime de 59 493, 84 lei.

Astfel, SRL „Nordasig” a menționat că a fost lipsită de dreptul de a prezenta documentele contabile juste, care urmau a fi prezentate de către SRL „Volftrans” în vederea stabilirii certe a datoriei recurente față de SA „Moldasig”, precum și a datoriei ultimei față de SRL „Volftrans” la data cesionării creanței.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 18 ianuarie 2018 a Curții de Apel Bălți redactată integral, a fost expediată în adresa recurente SRL „Nordasig” la 19 februarie 2018 (f.d. 201, volumul II), fiind recepționată la 26 februarie 2018 (f.d. 203, volumul II).

În circumstanțele relevate, recursul declarat de SRL „Nordasig” la 25 aprilie 2018 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 11 mai 2018, în adresa intimă SA „Moldasig” a fost expediată copia recursului declarat de SRL „Nordasig”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 23 mai 2018, SA „Moldasig” a depus referință, solicitând respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel, pe care o consideră legală și întemeiată.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile și obiecțiile expuse în referință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Nordasig” este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Nordasig” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut ca temei al admisibilității recursului, argumentul recurenteii SRL „Nordasig” precum că urma a fi atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu SRL „Volfrans”, deoarece pretensele datoriei ale SA „Moldasig” față de SRL „Volfrans” nu fac obiectul prezentei cauze, nefiind clar care drepturi îi sunt lezate ultimei prin neantrenarea în proces.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Codul de procedură civilă are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării cauzei, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Nordasig” ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Nordasig”, reprezentată de avocatul Pagoni Domnița, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh